

ЕВФЕМІСТИЧНА ЕРОТИЗАЦІЯ ЛЕКСИКИ У ЛІРИЦІ МІННЕЗАНГУ

Тетяна БОЙКО (Київ, Україна)

У статті розглянуто лексику лірики міннезангу на предмет евфемістичного навантаження мовних засобів вираження інтимності. Встановлено евфемістичний потенціал фахово забарвленої лексики в текстах міннезангу.

The intimate vocabulary of Minnesang is looked into as euphemism speech devices are enlightened intimacy. Euphemistic capability of professional painted vocabulary is stated in the Minnesang texts.

Сучасні лінгвістичні дослідження лексичного рівня мови зосереджують увагу не стільки на описі та виявленні системних відношень у лексиці, скільки на дослідженні семантичних особливостей слів, пов'язаних з їх функціонуванням у різних типах текстів та дискурсів. Підхід до вивчення лексики крізь призму її функціонування, вживання, комунікативної мети тощо дає змогу по-новому розглянути вже досліджені з інших точок зору фрагменти лексичного багатства мови, інтегрувати здобутки різних лінгвістичних дисциплін, предметом вивчення яких є слово [3: 3].

Особливою **актуальністю** позначені сьогодні наукові дослідження, що присвячені вивченню словесного втілення внутрішнього світу людини у різних типах дискурсу. Мовні засоби, що відображають інтимну сферу життя людини у середньовічній ліриці міннезангу, досліджували Альфред Ебенбауер (Alfred Ebenbauer) [5], Сіріл Едвардс (Cyril W. Edwards) [6], Керстін Гельмкамп (Kerstin Helmkamp) [7], Джордж Джоунс (George F. Jones) [8], Уве Штамер (Uwe Stamer) [9]. Ліричні пісні міннезангу позначені здебільшого топосним характером. Проте в межах даного канонізованого жанру можна виокремити групу ліричних пісень, що характеризуються особливими стильовими, мовними та образними рисами, оскільки вони описують ситуації, де зображено делікатні моменти інтимного життя людей у евфемістичний спосіб. Лексика цих пісень про кохання не стала предметом лінгвістичного аналізу в германістиці. Проте таке дослідження могло б виявити лексичне багатство та виражальні можливості середньовісньонімецького варіанту німецької мови, чим пояснюється його **новизна**.

Об'єктом нашого дослідження є інтимна лексика лірики міннезангу, **предметом** – евфемістичне навантаження мовних засобів вираження інтимності у середньовічній німецькій любовній ліриці. Наше **завдання** полягає у встановленні евфемістичного потенціалу мовних засобів вираження інтимної сфери життя людини в текстах міннезангу.

Евфемізми – це одиниці вторинної номінації з відносно позитивною конотацією, що використовуються для заміни прямих найменувань, вживання яких з соціально чи психологічно зумовлених причин вважається небажаним. Евфемізми виконують низку функцій, основною з яких є **вуалітивна**. Вона виявляє прагнення адресанта приховати аспекти дійсності, про які він не бажає говорити відверто. Інші функції діють поряд з вуалітивною та можуть бути більш або менш виражені. Так, евфемізмам притаманна **превентивна** функція, котра передбачає використання евфемічних слів та виразів як альтернативи давніх табу, які збережені у свідомості людини. Дану функцію виконують евфемізми на позначення, зокрема, сигніфікатів фізіології людини тощо. Мотивацією вживання евфемізмів даного характеру є соціальні табу [2: 7, 8, 10].

Зазначимо, що всі пісні міннезангу, котрі містять мовні елементи евфемістичного характеру, визначаються літературознавцями як MINNE-пародії, тобто як комічно-сатиричні, перебільшені імітації класичних поезій міннезангу зі збереженою оригінальною формою, однак, із іншим, здебільшого недоречним змістом. Засоби комічного, до яких належить і евфемізація, допомагали пізнім міннезінгерам вийти за межі класичного жанру та не перетворити свої поезії на абсолютно непристойні, вульгарні зразки поетичних творів. Тому не менш важливою є і «карнавалізаційна» функція евфемізмів. Дана функція відображає «сміхове» ставлення міннезінгерів до поняття MINNE, демонструючи певні особливості «сміхової культури» середньовічної німецькомовної лінгвокультурної спільноти у ставленні до найвищих цінностей.

У кожній фазі розвитку MINNE-лірики кохання описується і інтерпретується у широкий спосіб. Спектр сягає від висловлювань, що прославляють тілесне кохання, до

одухотворених елементів багатьох канцон. У німецькій поетичній традиції епохи Середньовіччя завжди існувала іронічно-фривольна інтерпретація MINNE-тематики, яка частково буває грубою, свідомо натякаючи на еротичні моменти. Така тенденція вийшла на перший план у творчості Найдгарта фон Роєнталя, а потім у Готтфріда фон Найфена, Йоганнеса Гадлауба аж до Освальда фон Волькенштайна. Концентрація дослідників на «куртуазній» канцоні призвела до одночасного відсікання несправжнього «куртуазного сміття». Тому цей матеріал не користувався науковою увагою, проте він демонструє оригінальність германістської медієвістики [4: 343-344].

Встановлений нами мовний матеріал доводить, що процес евфемізації у піснях міннезангу позначений різним ступенем „прихованості“. Перший ступінь – досить глибокий. Він передбачає, що інтимні реалії вербалізуються мовою образів-символів (за Є. Бартмінським – це „високий“ стиль). Йдеться про фраземи із символічно-метафоричним значенням *rôsen lesen, bluomen brechen* (любовне єднання) чи *schapel schenken* (віддати цноту) [9: 44, 73]. Другий ступінь є більш відвертим. У даному випадку використовуються прості, однозначні метафори на позначення інтимних стосунків та статевих органів чоловіка та жінки [3: 13-14], які польський учений Є. Бартмінський відносить до „низького“ стилю [1: 455-456]. Саме такі евфемістичні субститути є далі об'єктом нашого дослідження.

Евфемізація – це процес породження нових смислів слова на основі створення нового образу, а образний світ міннезангу розвивався повільно та залишався до XIII ст. обмеженим. На думку британського медієвіста Сіріла Едвардса, у ліриці міннезангу домінують є модель панування, що збереглася і нині, модель взаємин між господарем та васалом, яку дана поезія перетворила на модель взаємин між MINNE-дамою та лицарем, що їй служить. Йдеться про так звану «феодалізацію кохання». У ліриці міннезангу згубний вплив кохання часто описано за допомогою метафор, що пов'язані із лицарським способом життя та військовою сферою. Даний прийом перенесення фахової лексики у любовний дискурс, який підхопили міннезінгери, започаткував Овідій. Так звана *militia amoris* є лейтмотивом однієї із його елегій: «*Кожен коханець – вояк, і в Амура свої табори є*». Проте у одній макаронічній пісні з кодексу Carmina Burana ми, як стверджує Сіріл Едвардс, стикаємося із еротизацією елементів солдатського життя у німецькомовній ліриці [6: 127]: *Anonym: Er warf mir uof daz hemdelin corpore detecta, er rante mir in daz purgelin cuspide erecta. Er nam den chocher unde den bogen: bene venabatur. Der selbe hete mich betrogen: „ludus compleatur!“ – Er schob das Hemdlein mir hinauf, entblößte meine Glieder, erstürmte meine kleine Burg mit aufgestelltem Spieß. Er nahm den Köcher und den Bogen, da wurde gut gejagt! Doch dann har er mich doch betrogen: „Jetzt ist der Spaß zu Ende!“ S. 134-135 DGM.*

У поданому фрагменті метафорика слугує лише еротичним апогеєм пісні. Проте метафоризація лицарського життя може стати провідною ідеєю цілої ліричної поезії. У одній із пісень, що приписується Найдгарту, лексема *scheide*, яка у німецькій мові має і сьогодні подвійне (професійне та еротично забарвлене) значення із відповідним смисловим навантаженням, стає лейтмотивом усього ліричного твору: *Neidhart: Ez verlôs ein ritter sîne scheide. Dar umb wart einer frouwen alsô leide: Sî sprach 'herre, ich wil iu eine lîhen, der wil sich mîn leider man verzîhen; des ist niht lanc daz ers verwarf. Und kumt er mir der ir bedarf, wie wol ich in dran handel; dem gibe ich sî gar âne allen wandel.' – Einst verlor ein Ritter seine Scheide. Das bekümmerte eine Dame sehr. Sie sagte: „Mein Herr, ich will Euch eine leihen, die (nämlich) mein leidiger Mann nicht mehr will. Erst seit kurzem kümmert er sich nicht mehr um sie. Und kommt jetzt jemand (anderer) zu mir, der sie benötigt, wie gut handle ich ihn dann in dieser Hinsicht: Dem gebe ich sie ganz fehlerfrei (oder: unbenützt). S. 188-189 DGM.* Ця алегорія зберігається аж до останньої строфи, де з'являється лексема *mezzler*, що виявляє у даному контексті чітко виражену еротичну конотацію: *Er wolt sîn mezzler in die scheide schieben. – Er wollte nun sein Messer in die Scheide schieben. S. 190-191 DGM.*

Окрім іменників евфемізації могли зазнавати і дієслова. Зокрема, Гельмут Терворен зауважує, що звичне для військового дискурсу дієслово *ringen* у ліриці міннезангу фіксується із значенням „прелюдія до любовного акту“ [10: 283]: *Johannes Hadlaub: daz ringen mag mir wol vorgân – zu einem solchen Kampf wird es sicher nicht kommen S. 336-337 DGM.*

У окремих піснях міннезангу еротизується лексика з інших професійних сфер: сільське господарство, бондарство, зоологія, біологія, предмети матеріального світу, створеного

людиною тощо. Готтфрід фон Найфен використовує у поезії *Ez fuor ein büttenaere (Es fuhr (einmal) ein Fassbinder)* прийом подвійного смислу, коли фахова лексика з галузі бондарства використовується із вираженим еротичним значенням: *Dô truoc er sîne reife und sînen tribelslagen. Mit sînem umbesweife kund er sich wol bejagen, ein guot geschirre tragen. Sînen tribelwegge den nam sie in die hant mit sîner slehten egge. Si sprach "heilant, got hât iuch har gesant." "Dô si dô gebunden dem wirte sîn vaz neben unde ouch unden, si sprach „ir sint niht laz. Mir wart nie gbunden baz.“ – Da trug er seine Reifen und seinen Schlegel her. Mit seinem Umfang wusste er sich zu bewâhren: er trug ein herrliches Werkzeug. Sie nahm seinen Schlegel in die Hand, und zwar am glatten Ende. Sie sagte: „Heiland, Gott hat Euch hergeschickt!“ Als sie dem Hausherrn das Fass gebunden haben, und zwar an der Seite und unten, sagte sie: „Ihr habt Kraft. Nie ist mir besser gebunden worden!“ S. 218-219 DGM.*

Вибір лексеми, що може зазнати евфемістичної еротизації, визначається формою позначуваного сигніфіката. Тому бочка співвідноситься у вищенаведених контекстах із жіночим началом, а молоток – із чоловічим. Існує припущення, що схожий механізм лежить в основі використання лексем *brunne* та *boum* у одній із поезій Вальтера фон дер Фогельвайде на позначення жіночих та чоловічих частин тіла [5: 327]: *Dô kom ich gegangen an einen anger langen, dâ ein lûter brunne entspranc. ... Bî dem brunnen stuont ein boum. ... Bî dem brunnen ich gesaz, mîner sorgen ich vergaz. – Kam ich an eine weite Wiese, auf der ein klarer Quell entsprang. ... Ein Baum stand an dem Quell. ... Am Quell ließ ich mich nieder, und alle Sorgen vergass ich. S. 66-67 WvdV.*

Пісні міннезінгерів-посткласиків, зокрема, поезії Найдгарта фон Роєнталя, спеціалізуються на використанні жнив та обжинок в якості локатива, де розгортаються еротичні події. У цих поезіях відчувається буколічний настрій традиційних обжинкових свят, що перебуває у сильному дисонансі із умовами Високого Кохання [6: 142]. Тому лексеми *strô* чи *erne* також можуть імплікувати еротично забарвлені ситуації: *Daz strou, daz muost er rûmen und von der lieben varn. ... Daz hœu, daz ob im lag, daz ersach diu reine ûf fliegen in den dag. ... So suozze kunde er machen in dem morgen fruoc mit ir daz bettespil. – Er sollte das Stroh räumen und von der Liebsten weggehen. ... Das Heu, das auf ihm lag, das sah die Vortreffliche himmelwärts fliegen. ... So vortrefflich verstand er es, an diesem frühen Morgen mit ihr das Bettspiel zu treiben. S. 320-321 DGM.*

Асоціювання обжинок та *bettespil* настільки закріпилося у пізньому міннезангу, що Ульріх фон Вінтерштеттен може обмежитися лише однорядковим натяком для досягнення потрібного ефекту. Мати та донька сперечаються про звабний вплив *des der schenke singet* [6: 143]: *„schenken lieder hânt dich ûz dien sinnen brâht. Du wilt endrinnen“. Si sprach „muoter, jâ, ich wil in die erne oder anderswâ.“ – „Die Lieder des Schenken haben dich um den Verstand gebracht. Du willst entfliehen“. Sie sagte: „Mutter, ja, ich will zur Ernte oder anderswohin.“ S. 228-229 M.*

Збагачення ліричного образного світу через залучення лексики із галузі сільського господарства та ремісництва досягло апогею у піснях Освальда фон Волькенштайна. Сіріл Едвардс фіксує оригінальні мотиви автора (варіння каші, буріння, лічба яєць, виготовлення паркану, процес поління чи косіння косою, збирання грибів) аж до неромантичного мотиву полювання за щуром [6: 143]: *Pring den buttern, lass uns kuttren! Wascha, maidli, mir das schaidli! 'reib mich, knäblin, umb das näblin! Hilfst du mir, leicht vach ich dir das retzli'. – Bringe den Bottich, lass uns schäkern! Wasche, Mädlein, mir das Köpflein! „Reib mich, Knäblein, am Näblein! Wenn du mir hilfst, dann fange ich dir vielleicht das Rätzlein“. S. 418-419 DGM.* Демінутивний суфікс надає цій лексемі додаткового еротичного значеннєвого нюансу.

Американському досліднику творчості Волькенштайна Джорджу Ф. Джоунсу видається очевидним той факт, що лексема *ratz* має 2 значення 1) щур та 2) чоловічий статевий орган [8: 148]. Тому фрагмент однієї з поезій автора не слід розуміти буквально. Адже він містить однозначну сексуальну метафору, яка змальовує образ поета у стані, коли він тужить за своєю коханою: *Mich schreckt ain ratz mit grossem tratz – mich schreckt eine Ratte hartnäckig auf S. 224-225 T.*

Еротично забарвленими у Освальда фон Волькенштайна є лексеми *pfifferling* та *mauroch*. Очевидно, в основі даного метафоричного перенесення лежить асоціювання гриба із швидким розмноженням та плодючістю. Тому Керстін Гельмкамп вбачає у наступному

фрагменті прямиї натяк на певну чоловічу частину тіла [7: 174]: *zierlicher maig, scheub pffferling, die mauroch pring! – du schöner Mai, schiebe die Pffferlinge heraus, bringe die Morcheln hervor! S. 418-419 DGM.*

У пісні «*Stand auff, Maredel!*» Волькенштайн грає зі словами, щоб використати їх евфемістичний потенціал для позначення жіночих частин тіла. На початку пісні господиня звертається до служниці та називає її *faule tasch – du faule Schlampe*. Як зазначає дослідниця Гельмкамп, лексична одиниця *tasch* позначена семантичним наповненням, що виграє у різних контекстах різними значеннєвими барвами. Окрім прямого значення «сумка» дана лексема може зазнавати метафоричного перенесення та позначати жіночий статевий орган. А на основі метафоричного переносу з'являється метонімічний контекст, де *tasch* є зневажливим номінатором особи жіночої статі [7: 165].

Під час суперечки із господинею служниця вказує на те, що обидві жінки мають дещо спільне: *ja trag wir ouch ein peil – wir haben doch auch eine Kerbe S. 226-227 Tagelieder*. Лексема *peil* виступає тут метафорою на позначення жіночої статі [7: 166].

У передостанній строфі господиня закликає служницю зберігати її репутацію перед суспільством: *nicht verzer deinen rock – zerreiß nicht dein Kleid vor Wut S. 226-227 Tagelieder*. Лексема *rock* у середньовічній поезії зафіксована із наступними значеннями: 1) елемент жіночого одягу; 2) мембрана. Тому у поезіях пізнього міннезангу *rock* імплікує сексуально спрямоване тлумачення, якщо дану лексему метафоризовано з метою позначення першого любовного досвіду жінки [7: 166-167].

Найпоширенішим засобом творення евфемізмів у міннезангу був процес метафоризації фахово спрямованої лексики. Проте у пародійній пісні поета Шультмайстера фон Есслінген був зафіксований фрагмент, де евфемістичним субституттом на позначення чоловічого статевого органу виступає лексема *friunt*. Таким чином автором був використаний прийом іронічної персоніфікації для опису делікатного моменту втрати чоловічої сили: *Schulmeister von Esslingen: Nu habe ich einen friunt der lît: die wil der stuont, dô hâte ich niht der frauwen nît. Nu lât er mich zunrehter zît, er stilt sich einhalb ab so er vehten sol. Sîn hôher muot der ist gelegen, er wil ouch niht mê sîn ein degen. – Nun habe ich aber einen Freund, der liegen bleibt: Solange er noch stehen konnte, da traf mich der Zorn der Damen nicht. Nun lässt er mich im unrechten Moment im Stich, er schleicht sich seitwärts weg, wenn er kämpfen soll. Sein hohes Streben liegt darnieder, er will auch kein Held mehr sein. S. 308-309 DGM.*

Наведений матеріал дозволяє говорити про наявність у ліричних піснях міннезангу певного “еротичного коду” (термін С. М. Григораш [3: 15]), що спричинило творення окремого класу лексики, позначеної еротичними імплікаціями. Існування даного еротичного коду сприяє тому, що низка загальноновживаних лексем, семантично мало пов'язаних із інтимною сферою людини (з галузі сільського господарства, ремісництва тощо) у текстах ліричних пісень розвивають приховані “інтимні” значення внаслідок різних типів перенесення семантики [3: 17]. Теоретична значущість отриманих результатів полягає в тому, що дані положення змінюють погляд на лірику міннезангу як на строго канонічний та традиційний у лінгвальному відношенні жанр. Встановлений мовний матеріал свідчить про глибоку чуттєвість та витончений гумор, що був притаманний німецьким міннезінгерам. Це споріднює їх творчість із німецькою народною традицією. Результати дослідження можуть бути використані з метою доповнення наявних знань щодо функціонального потенціалу лексичної та фразеологічної систем середньовічньонімецького варіанту німецької мови, зокрема для всебічного аналізу вербальних засобів вираження інтимних почуттів людини, які функціонують в середньовічних піснях про кохання.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Бартми́ньский Ежи. „Ясь коней поил“: наблюдения над стилем народной любовной поэзии // Ежи Бартми́ньский. Языковой образ мира : очерки по этнолингвистике. – Москва : Индрик, 2005. – С. 455 – 456.
2. Великорода В. Б. Семантичні та функціонально-прагматичні характеристики евфемізмів в англійській мові : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 “Германські мови” / В. Б. Великорода. – Львів, 2008. – 19 с.
3. Григораш С. М. Лексика і фраземіка інтимної лірики (на матеріалі українського фольклору) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 “Українська мова” / С. М. Григораш. – Івано-Франківськ, 2007. – 20 с.
4. Bastert Bernd (Aachen). Möglichkeiten der Minnelyrik. Das Beispiel Heinrich von Veldeke // Zeitschrift für deutsche Philologie. – Band 113. – Heft 3. – 1994. – S. 321–344.
5. Ebenbauer Alfred. Zu Walthers „TRAUMGLÜCK“ (94, 11 ff.) // Zeitschrift für deutsche Philologie. – Band 96. – Heft 3. – 1977. – S. 370 – 383.

6. Edwards Cyril W. Die Erotisierung des Handwerks // Liebe in der deutschen Literatur des Mittelalters. St. Andrews-Colloquium 1985. Hrsg. von Jeffrey Ashcroft, Dietrich Huschenbett, William Henry Jackson. – Tübingen : Max Niemeyer, – 1987. – S. 126–148.
7. Helmkamp Kerstin. Genre und Gender : Die ‚Gefangenschafts-‘ und ‚Ehelieder‘ Oswalds von Wolkenstein: Inauguraldissertation zur Erlangung des Grades einer Doktorin im Fachbereich Philosophie und Geisteswissenschaften / Kerstin Helmkamp. – Berlin, 2003 – 240 S.
8. Jones George F. Ain tuncle farb – zwar kein Tagelied aber doch ein Morgenlied. Zu Oswald von Wolkenstein, Klein 33 // Zeitschrift für deutsche Philologie. – Band 90. Sonderheft. – 1972. – S. 142 – 153.
9. Stamer Uwe. Ebene Minne bei Walther von der Vogelweide. – Göttingen : Kümmerle, 1976. – 375 S.
10. Tervooren Helmut. Flachsdreschen und Birnenessen. Zu Neidhards Winterlied 8: Wie sol ich die bluomen überwinden // bickelwort und wildiu maere. Festschrift für E. Nellmann, hg. v. Dorothee Lindemann u. a., Göttingen : Kümmerle, 1995. – S. 272–293.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

- Deutsche Gedichte des Mittelalters (DGM). Mhd./Nhd. Übers., ausw. u. erl.: Müller, Ulrich. Erl.: Müller, Ulrich; Weiss, Gerlinde. – Stuttgart : Reclam, – 1993. – 607 S.
- Minnesang (M). Mittelhochdeutsche Texte mit Übertragungen und Anmerkungen. Hrsg., übersetzt und mit einem Anhang versehen von Helmut Brackert. – Frankfurt am Main : Fischer, 1999. – 352 S.
- Tagelieder des deutschen Mittelalters (T) Mhd./Nhd. Ausw., Übers. u. Komm.: Backes, Martina. Einl.: Wolf, Alois. – Stuttgart : Reclam, – 2003. – 308 S.
- Walther von der Vogelweide (WvdV). Gedichte : mittelhochdeutscher Text und Übertragung / Walther von der Vogelweide. Ausgew., übers. u. mit e. Kommentar vers. von Peter Wapnewski. – Frankfurt am Main : Fischer, – 1990. – 303 S.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Тетяна Бойко – аспірант кафедри німецької філології Київського національного лінгвістичного університету.
Наукові інтереси: концептологія, лінгвокультурологія, медієвістика.

МОДЕЛЬ КОНЦЕПТУ PR/ПІАР/ПІАР В АНГЛІЙСЬКІЙ, УКРАЇНСЬКІЙ, РОСІЙСЬКІЙ МОВАХ

Ганна ВАНІНА (Запоріжжя, Україна)

Стаття присвячена спробі побудови когнітивної моделі концепту PR/ПІАР/ПІАР в англійській (американський варіант), українській та російській мовах. Здійснено порівняльний аналіз понятійного, образного та ціннісного компонентів.

The article is devoted to attempt of construction the cognitive model of concept PR/ПІАР/ПІАР in English (the American variant), Ukrainian and Russian languages. The author made contrastive analysis of conceptual, figurative and value components.

Сучасні напрямки лінгвістичної науки (когнітивістика, лінгвокультурологія) зосереджені переважним чином на дослідженні складних та багатомірних ментальних утворень, що структурують знання та уявлення людини про певний фрагмент дійсності. Наразі проведено когнітивно-лінгвістичні дослідження великої кількості соціально-політичних, ідеологічних, філософських, культурних, ментальних, міфологічних концептів. Проте, активний розвиток та модернізація суспільства, міжкультурна комунікація зумовлюють виникнення нових понять, нових соціальних процесів. Актуальною та важливою соціальною практикою сучасного суспільства є піар, що призначений для організації та регулювання суспільних відносин у різних сферах діяльності. Комплексний аналіз піару у форматі концепту дозволяє визначити принципи його функціонування та структурної організації, а також встановити універсальні і специфічні особливості кодування знань про піар-діяльність в американській, українській та російській лінгвокультурах. Концептуальний аналіз дає можливість з'ясувати необмежену кількість складників концепту залежно від національних, культурних, індивідуальних та інших особливостей мовців, дослідити різноманітні способи їх вираження у мовних структурах.

Актуальність дослідження зумовлена активними когнітивно-лінгвістичними здобутками останніх років, що спрямовані на розкриття такого складного та дискусійного питання лінгвоконцептології як структура концепту. Концепт – «інформаційна когнітивна структура свідомості, певним чином організована та вбудована до колективної чи індивідуальної концептосистеми» [6: 417]. Й. Стернін зауважує, що концепт народжується у вигляді первинного конкретного образу, а потім в процесі діяльності людини набуває нових концептуальних шарів, які збільшують об'єм концепту та насичують його зміст [7: 14]. Значить, концепт має багатоконпонентну, та багатосарову структуру, яка виявляється та описується через аналіз мовних засобів її реалізації.

Концептологія оперує різними когнітивними моделями, репрезентаціями концептів: польова – наявність ядра та периферії (З. Попова, Й. Стернін, М. Болдирєв та інш.), пошарова